

Neplytvám potravinami – čas ukázať lásku našej planéte

*Adela Chorvátová. 5. ročník
Základná škola, Hlavná 45, 900 29 Nová Dedinka*

Pre našu planétu sa dá toho spraviť naozaj veľa. Je mnoho zanietých ľudí, ktorí sa snažia hovoriť nahlas o znečisťovaní našej planéty. Hovorí sa o znečisťovaní pôdy, vody, ovzdušia, prírody ..... Ale nad tým, že našej planéte môžem pomôcť aj „neplytvaním“ potravin som sa, pravdupovediac, až tak nezamýšľala. Až kým som si neprečítala pár zaujímavostí.

Vedeli ste, že až jedna tretina vyrobeného jedla sa vlastne nikdy nezje? A že až jedna štvrtina všetkej zeleniny a ovocia, ktoré sa vypestujú na zjedenie skončí ako odpad? Toto všetko znamená, že my ľudia s jedlom nevyhadzujeme len naše peniaze, ale aj obrovské množstvo vody, energie a aj ľudskej práce. Áno, aj ľudskej práce. Za každým, čo si pochutnávame na sladkom jabĺčku, čerstvom chlebičku, či iných dobrotách. Nie je to prejavom sebecka, ignorácie a arogancie? Ak chceme teda ukázať lásku našej planéte, musíme čo najrýchlejšie nájsť riešenie, ako využívať potraviny s rozumom.

Pri uvažovaní nad touto témou som si spomenula na jeden zážitok. Nie je síce zo Slovenska, môže byť pre nás inšpiratívny. Na mojej dovolenke u našich susedov, v Brne, som videla príklad toho, ako dať potravinám „druhú šancu“. Pri jednej prechádzke mestom sme v parku objavili potravinovú búdku. Na búde bolo napísané: *„Ak potrebuješ, zober si. Ak môžeš, daruj.“*

Otvorila som dvierka na búde a v jej vnútri sa nachádzali rôzne trvanlivé potraviny. Videla som tam múku, ryžu a konzervu tuniaka, tri sáčky polievok, ktoré už iba nasypeš do hrnca s vodou a uvariš a niekoľko ďalších konzerv s rôznym potravinovým obsahom. Z vonkajšej strany potravinovej búde na malom háčiku dokonca visela igelitová taška plná jabĺčok, ktoré tam niekto zavesil. Skúmala som obsah skrinky, keď ma zrazu oslovila okoloidúca pani. Opýtala sa ma, či viem, čo táto skrinka znamená a pre koho je určená. Nevedela som a poprosila som ju, aby mi to vysvetlila.

Pani mi odpovedala: *„Toto je taký malý projekt nás, obyvateľov z tejto štvrte,“* povedala. *„Ktokoľvek môže priniesť potraviny a ktokoľvek si ich môže zobrať. V dnešnej dobe sa môže ľahko stať, že sa človek dostane do neprijemnej situácie a aj takáto malá pomoc môže byť pre neho riešením. Snažíme sa, aby sa do skrinky dostali len potraviny, ktoré sú trvanlivé. Ale ako*

vidíš, niekto prinesie aj ovocie, či zeleninu, ktorú už sám nespotrebuje a zavesí ju na skrinku. Niekedy dávame do skrinky aj hygienické potreby ako servítky či toaletný papier. Záleží to od toho, kto chce niečo darovať alebo má niečo doma navyše.“

Veľmi sa mi tento nápad zapáčil. Uvedomila som si, že aj u nás doma máme niekedy v špajzke omnoho viac potravín, ako dokážeme spolu s mamou zjesť. Nevyhadzujeme zbytočne, ale určite sa nájdu veci, ktoré jednoducho nestihneme zjesť. Viem, že je veľa ľudí, ktorí toľko jedla nemôžu mať, pretože zarábajú menej a možno majú aj iné rodinné problémy. Bolo by úžasné, ak by aj v našej dedine bola taká potravinová búdka, kde by som mohla prispieť niečím pre iných. Bolo by tiež úžasné, ak by potraviny, ktoré doma nespotrebuje dostali druhú šancu a spolu s nimi by dostali šancu aj ľudia, ktorým by sme týmito potravinami pomohli.

Po všetkých úvahách som si začala aj ja viac všímať okolie. Koľko spolužiakov len tak vyhodí jedlo do koša? V školskej jedálni nezje obed od pani kuchárky, lebo nie je hladný alebo mu nechutí... Hneď si spomeniem na to, ako som čítala, že za každým jednom stojí ľudská práca. A možno raz to navrhнем ako projekt pre našu triedu ako prejav lásky k našej planéte. Aj malé skutky sa predsa počítajú.